

José Cardoso Pires

"Dit land zouden ze moeten pasteuriseren met stront" is het ongezouten oordeel van het hoertje *Norah* in de roman "Ballade van het hondenstrand" van de Portugese schrijver Pires. Het typeert het ontluisterende portret dat de auteur geeft van de Portugese samenleving in de jaren zestig onder de dictatuur van Salazar. Pires heeft zijn aanklacht ingebed in een satirisch politieverhaal, dat zowel droogkomische als poëtische aspecten vertoont. Brigadechef *Elias Santa* is een uitgebluste politiemans met "exophthalmische" ogen, die het allemaal wel eens eerder gezien hebben. Wanneer hij belast wordt met het onderzoek naar een door honden verscheurd lijk op het Maststrand, niet ver van Lissabon, stoot hij op een netwerk van corruptie en vuile zaakjes. Pires drijft niet zuinig de spot met het democratische vernisje dat Salazar over zijn dictatuur probeerde te smeren. Hij gebruikt alle mogelijke invalshoeken die je je bij een politieke moord kunt indenken: verhoren, aanklachten, documenten, enzovoort. Het op ware feiten berustend verhaal wordt in fragmentarische scènes verteld, maar het blijft spannend tot op het einde, onder meer door Pires' wonderlijke stijl: een mengeling van lakoniek minimalisme, rauwe spreektaal en barokke beelden. Brigadechef *Elias*, bijgenaamd *Doodgraver*, is bovendien zo droogstoppelig komisch dat Pires de man maar gauw een nieuw zaakje aan de hand moet doen.

(Bob van Laerhoven)

(José Cardoso Pires.

"Ballade van het hondenstrand", De Prom)